

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 25C/13/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219202093
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Krivjanská
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2020:7219202093.3

Uznesenie

Okresný súd Košice II v spore žalobkyne: S. Y., J. X.X.XXXX, G. I. H., Ž. X, zastúpenej JUDr. Ing. Petrom Holécym, advokátom so sídlom v Košiciach, Vojenská 5, proti žalovanému: Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Dobrovičova 12, IČO: 00 156 621, o zaplatenie 3.184,33 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovanému náhradu trov prvostupňového, ako aj odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Rozsudkom zo dňa 26.9.2019, č.k. 25C/13/2019-128 tunajší súd žalobu zamietol a priznal žalovanému voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

Krajský súd v Košiciach, rozsudkom zo dňa 7.10.2020, č.k. 9Co/4/2020-185 potvrdil prvostupňový rozsudok a žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyňi v celom rozsahu.

Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 17.10.2020.

Podľa ust. § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa ust. § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Podľa ust. § 251 C.s.p., trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa ust. § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Vzhľadom na skutočnosť, že Civilný sporový poriadok už neupravuje možnosť súdu, resp. povinnosť vyčíslenie trov konania pod následkom ich nepriznania, súd je povinný rozhodnúť o výške náhrady trov konania aj bez povinnej ingerencie strany sporu. Zodpovedá to aj ústavnej norme, podľa ktorej povinnosť možno ukladať iba zákonom alebo na základe zákona (čl. 13 ods.1 písm. a) Ústavy SR. Avšak súd taktiež nemôže sám objektívne určiť výšku náhrady trov konania, o ktorých nemá vedomosť. V takom prípade je na procesnej aktivite strany sporu, aby v priebehu konania predložila súdu všetky potrebné doklady, z ktorých vyplýva aké trovy konania v zmysle ust. § 251 C.s.p. vznikli a v akej výške, v opačnom prípade súd rozhodne o výške náhrady trov konania, ktoré vyšli v konaní najavo, t.j. ktoré sú súčasťou súdneho spisu, resp. z neho vyplývajú. Súd mal za to, že podľa novej civilnej úpravy strana sporu nemá povinnosť vyčísľovať trovy konania a súd nemá právo splnenie tejto povinnosti vyžadovať, avšak strana sporu má právo predložiť špecifikáciu trov a doklady, ktoré sú potrebné pre rozhodovanie súdneho úradníka (t.j. aby tento vedel aké konkrétne trovy vznikli a v akej výške), čo sa nenachádza v spise, resp., nevyšlo v konaní najavo, o tom súd pri určení výšky náhrady trov nerozhoduje, t.j. súdny úradník musí vždy (aj bez aktivity strany sporu v podobe vyčíslenia) rozhodnúť o výške náhrady týchto trov konania, ktoré boli preukázané a teda sú súčasťou súdneho spisu.

Súd vzhľadom na upresnenie, či si žalovaný vôbec uplatňuje náhradu trov konania (keďže z obsahu spisu nevyplýva, že by žalovaný bol v priebehu konania zastúpený právnym zástupcom, ani neuhradil súdne poplatky za úkony v konaní), vyzval žalovaného na vyčíslenie trov prvostupňového konania, ako aj odvolacieho konania, avšak žalovaný vo svojom podaní zo dňa 4.11.2020 výslovne uviedol, že si náhradu trov konania voči žalobkyni neuplatňuje.

Preto súd vyslovil, že žalovanému nárok na náhradu trov prvostupňového, ako aj odvolacieho konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal (§ 239 ods. 1 C.s.p.).

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná (§ 239 ods. 2 C.s.p.).

O sťažnosti rozhoduje súd prvej inštancie spravidla bez nariadenia pojednávania (§ 249 C.s.p.).

Ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne (§ 250 ods. 1 C.s.p.)

Ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu (§ 250 ods. 2 C.s.p.).